

عنوان مقاله:

تاثیر بلندمدت فلاکت اقتصادی بر امید به زندگی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش سلامت، دوره 4، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

ابوالقاسم گل خندان - Faculty of Economics and Administrative, Lorestan University, Khoram Abad, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: امید به زندگی به عنوان یکی از شاخص های مهم سلامت، اثر چشم گیری بر رفاه اجتماعی، توسعه اقتصادی و سرمایه انسانی دارد. بر این اساس، هدف اصلی این مطالعه بررسی عوامل موثر بر امید به زندگی در ایران و با تاکید بر فلاکت اقتصادی می باشد. مواد و روش ها: این مطالعه با استفاده از داده های سری زمانی ۱۳۷۰-۱۳۹۵ به بررسی رابطه بلندمدت بین امید به زندگی، شاخص فلاکت، سرانه مخارج عمومی سلامت، شاخص تولید مواد غذایی، نرخ بی سواد و شهرنشینی پرداخته است. به این منظور از آزمون هم جمعی (هم انباشتگی) یوهانسن استفاده شده است. هم چنین، تحلیل داده ها و نتایج به کمک نرم افزار Eviews ۹.۰ انجام شده است. یافته ها: بر اساس نتایج به دست آمده از برآورد مدل، شاخص تولید مواد غذایی، سرانه مخارج عمومی سلامت و شهرنشینی، امید به زندگی را در بلندمدت افزایش و شاخص فلاکت و نرخ بی سواد، امید به زندگی را در بلندمدت کاهش می دهند. یک درصد افزایش در شاخص فلاکت، امید به زندگی را در بلند مدت ۰/۲۷ درصد کاهش می دهد. نتیجه گیری: اتخاذ سیاست های مناسب جهت کاهش نرخ بیکاری و تورم، می تواند به ارتقای امید به زندگی در کشور کمک کند.

کلمات کلیدی:

Life Expectancy, Economic Misery, Co-Integration, امید به زندگی، فلاکت اقتصادی، هم انباشتگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1516068>

